

Turbuly Lilla

A játszma vége

Álmomban felolvastad nekem A játszma végét,
akkor már régóta tudtam, vesztesre állsz.
És most, ahogy ezt írom, nem hagy nyugodni két kép:
rutinvizsgálat, mondod, intesz és autóba szállsz.

Felvillanó arcod egy kirakat üvegében,
fél évvel később állunk tanácstalanul a járdán,
és hogy ne kelljen elfogyó önmagadra nézmem,
az akciós cipőket bámulom – mintha látnám.

Te akkor épp' a mostnak fordítottál hátat,
olyan volt a hangod, mint aki egyfolytában vacog,
haljak meg én, egy pillanatra azt kívántad,
bár úgy mondtad, tartson soká, ha tényleg jól vagyok.

Október vége lett, ősztől szokatlan, nagy meleg,
nem vártam meg, hogy vége legyen a temetésnek.
Örülnél vajon – gondoltam kifelé menet –
a lombokon átaranyló, részvétlen napsütésnek?

Borza Teréz: Születés
Papírművészeti Triennálé, Kaposvár 2005.